

Furtus quare est grande peccatū. pōitur desup
triplex rō. 7 est mortale nō soluz cū furat quis
qd notabilis valoris est in se. sed etiā cū nota
bile nocuitur est ei cui auferat rē. ibid. ii. §. b
Furti spēs multas 7 naturā eiusdē 7 de inuēt
que sibi retinētur. 7 de pignore. 7 de comodato. 7
deposito. 7 de locatiōe. 7 de cōductiōe. 7 de p̄scriptiōe
quō in istis p̄mittitur vario modo furtus. vide
ibidem. capi. xv.

Furti in genere ponūtur q̄ttuor casus in quib⁹
sibi nemo satisficere pōt. 7 de varijs modis ab
strahēdi bona filior. vxor. 7 pauperū. 7 vbi in
istis peccatū mortale p̄mittit. 7 vbi non. ibidē
ca. xv. §. p̄mo.

Furtus cōmittens vt xp̄ianos detentos a paga
nis liberet. nūquid xp̄iano qui detinetur a sara
ceno liceat furari. ibidē. ca. xv. §. i. r. v.

Furtū nō facies est septimū p̄ceptū. quid in
telligitur furti noīe. q̄ttuor modis fit contra
hoc p̄ceptū furtū. 7 quō multis moīs acquiri
tur hō bona tēporalia iniuste. i. par. titu. xiiij
ca. iij. §. xi.

Furti rapine. sacrilegij. vel iniuste dānificatio
nis. crimine p̄cipātes. mortaliter peccant. Et
omib⁹ modis fit ista participatio. ii. par. tit.
i. ca. xij. §. xi. xii. 7 xiiij.

Furtus vel rapinā scienter emēs 7 qd p̄tinz ad
participatōz. quō tenetur reddere. 7 talis emēs
multa mala incurrit. ibidē. §. xvi. vide etiam.
§. xviii. 7 xxiij.

Furto viuentes quō tenētur ad restitutiōz. ibi
dem. §. xvii. 7 xviii.

Furta rapine. 7 huiusmodi prius sunt restituē
da q̄ vsure. p̄pter offentiōz. p̄pter exprobatō
nem 7 p̄pter expulsiōem. ii. par. tit. ij. ca. vii.
§. p̄mo. b.

Furta vel rapta describūtur sub septuplici dis
ferētia. 7 quō sint restituēda rē. ii. par. tit. ii. ca. ii
§. iij. per totū.

Furatoria manus describif. 7 quid significant
eius quinqz digiti siue modi. ii. p. ti. i. c. i. §. v.

Furtus comisit filius qui abstulit bona paren
tūz p̄tra ipsor. volūtates. 7 si est quid notabile
est mortale peccatū ii. par. ti. i. ca. xv. §. i. k.

G ante a

Gaudium est tri

plex. scz criminale. spirituale. 7 p̄prehēsoziū. Et
quō aliqui gaudēt de vanitate mūdi. alij de vo
luptate peccati. alij de voluptate boni. 7 alij de
dei visiōe. i. p. ti. v. c. vi. §. iij. p totū.

Gaudiū 7 delectatiōz quō habent sancti in dō

visor amato. iij. p. ti. xxx. c. vi

Gaudiū in sp̄s sancto in q̄ consistit iuxta illud
fructus autē spiritus est gaudiū. iij. p. tit. v. ca.
xxi. §. i. c. v. l. ibi. Secundus fructus scz p̄cedēs
Gaudiū q̄ est virtus hoc probat gaudiū quō
causatur ex charitate. vtz gaudiū spirituale qd
est ex charitate habeat admixtū in p̄ria 7 vtruz
gaudiū sp̄nale ex charitate causatum possit im
pleri rē. ii. p. ti. vi. ca. vii

Gaudiū vīm de quo xp̄us loquit. Et gaudiū
vestruz nemo tollet a vobis. Et iuxta illud in
tra in gaudiū dñi tui. Istud gaudiūz proueit
a sex p̄ribus. ibidē. §. i.

Gaudiū mltiplex describitur ex illo. luc. i. Ex
ultauit sp̄s meus rē. iij. p. ti. xv. c. xxix.

Gaudiū siue exultatiō quō est triplex scz gaudi
um de inferiori entitate 7 deceptiū. gaudiū de
equali bonitate 7 letificatiū. 7 gaudiū de supe
riori deitate 7 excessiū. ibid. §. i.

Gaudiū 7 delectatio quō differūt. i. par. tit. vi.
ca. v. §. i.

Gaudia septē siue fructus quō causat bona p̄
scientia. i. p. ti. iij. ca. x. §. vi. infra mediū

G ante e.

Genealogia christi

Matth. i. moralisatur fm oīa noīa. iij. par. ti.
xv. capitū. vi. p totū.

Genealogisare quare scriptura nō p̄suevit mul
ieres sicut viros. ibid. c. iij. §. iij. q̄ si p totū.

Genitalis membri motus vnde cōsurgit etia
z p̄ter ratiōz. i. p. ti. iij. c. x. §. ij. in fine.

Gentiles quō vario modo xp̄o dant testimo
nia etia z fidei xp̄iane. 7 quō p̄ncipaliter sibilla
hoc fecit rē. iij. par. ti. viij. ca. i. §. iij. añ mediū

Gentiliū phoz doctrine vel poetrie q̄ nō pro
sint ad salutē. hoc ad lōguz valde declaraf. iij.
par. titu. x. c. iij. 7 p oēs. §.

Gentiliūz errores vario modo describūtur. in
quibus errāt contra diuinitatē 7 circa finē rē.
ibid. c. v. 7 p̄ncipaliter. §. i. p totū.

Gentiles quō adorabāt tria genera falsoz deo
rum. 7 qui specialiter hoc fecerūt rē. iij. par. ti.
iij. ca. i. §. iij. b.

Genuslectiōe 7 deuotiōe quō deus 7 sancti dñt
adorari in templo rē. iij. p. ti. xii. c. vii. §. ii.

Gestū q̄lem disciplinā habere debet religiosus
tercia. p. ti. xvi. c. viii. §. v

G ante l

Gladio q̄druplici

quō debet vti archiepiscopus scilicet gladio di
lectiōis diuini sermonis. passiōis. 7 vltionis

E i.

Gladius multipliciter reperit̃ in scripturis sc̃z
material. criminalis. ⁊ sp̃ialis. q̃bus figuratur
isti gladij. ⁊ q̃no aīam b̃tē virginis pertrāsuiit
gladius ⁊c. iij. p. ti. xv. c. xxxvi. p. totū.

Silantur alii triplici scilicet in deo. in primo. et in mundo. Que tria ad locum declaratur. Et quoniam gloria vario modo in scriptura accipitur. ii. par. tit. iij. c. i. b. p. totum

Gloria inanis describitur infra sub lra. i. scz inanis. Et. ij. p. ti. iiii. ca. i.

Gloria pmissa a deo qño nos sollicitat ad dile
ctionē dei. iij. p. ti. vi. c. iii. §. ii. in medio

Gl'orificator corp' dotes describunt supra s'c
littera d' s'c' dotes. Et tertia par. titu. xxx. ca. iij
iij. v. vi. z. vij

Gloriam beatorū quō vidēt damnati. i. p. ti. ix
ca. iij. §. iij.

Gloriantur diuites et pomposi in diuitijs. et gloria domus sue. ii. p. ti. iij. c. iij. §. vi. p. totū.

Gloria mundi que est. ⁊ qño qñs gloria in mun
do tē. ii. p. ti. iiii. ca. i. §. i. e. etiam. c. iiii.

S ante i.

Gibbosus quō nō

repellitur a promotōe ad ordines. ⁊ quis. iij. p.
n. xxviii. ca. v. circa mediū.

S ante r.

Gratie dñine pro

pictates qñō describūtur ad similitudinē lumi
nis materialis. iij. p. ti. ix. c. i.

Gratia fm doctores est duplex. scz gratuz faci-
ens. ⁊ gratia data. ⁊ vtraqz gratia plenissime
fuit in chusto. Est tamē triplex differētia inter
istas gratias. ibid. §. 1.

Gratie nobilitas et preciositas quoniam assimilatur lu-
ci. ponitur desuper duodecim proprietates gratie
ad similitudinem lucis materialis. ibid. §. 4.

Gratie operositatē que sequuntur. quō nemo re
pente fit. summus &c. ibidē. §. iii.

Gratia quō ducit ad gl'am. ⁊ quō grā sumitur
ri. modis. ibidē. §. iiii.

Gratia gratū faciēs que est .7. qñō grā fm cō/
munē modū loquēdi tripl'r consuevit accipi.
ibidem.ca.ij.

Gratia dei qñ d: dilectio dei ꝛc. ibid. ca. ij. §. i.

Gratia quō est. q̄daꝝ q̄litas. in aīa. ibid. §. ii.

Gratia q̄ differt a virtutibus infus̄ p̄batur et
ulterius declarat. ibid. §. iii.

Gratia ipsa q̄ sit in essentia aīe sicut ī subiecto
non in potētia aliq̄ aīe probat. ibid. §. iij.

Sia q̄uo diuidis in gratiā gratis faciētes ⁊ g̃tis datā. in opantē ⁊ coopantē. in p̄ueniētes et subseōntes. ⁊ grām gratis datā. ibidē. ca. iii.

Sia qñō diuif in opantē ⁊ coopantē ⁊ gratia
dupliciter intelligif ꝛc. ibid. c. iij. §. i

Gratia que dñr pueniens ⁊ subsequis. vbi origi
naliter trahit ex scriptura. Et qñq; sūt effectus
gr̃e gratiū faciētis in nob rē. lb. d. c. iii. §. ii.

Gratie quō diuidunt fm illud apli diuisiones
gratiarū sunt. ad qd ordinat ista gra tria reqrū/
tur ad s. q. 7 s. diuiduntur. iiii. p. xi. c. iii. s. iii.

Gratie gratis Date qño ppantur ad grām gra-
tuz facientez. ibidē §. iiii.

Seraria vnde originaliter causat. qñ ad candē
regritur p̄p̄atio. qñ vna est maior alia. q̄ an
geli dicunt purgare illū in are zc. qñ intelligi
tur. *ibidem. ca. iiii.*

Sia q̄ req̄rat p̄p̄atōz ostēdīf 7 p̄baf. 7 est dū
pl̄r p̄p̄atio hoīs ad gr̄am. ibīd. c. iiii. §. ii.

Stratē hoīs pparatio non necessitat ad grām.
Probatur declaraf. ibidē. §. ii.

Gratia q non est in omnibus eq̄liter pbatur &
declaratur p duo mēbra. ibidē. c. iiii. §. iij.

Berā si habet homo hoc non scire pōt certi/
tudinaliter. qñ tñ z p que cognoscē pōt si ipaz

Gratia gratū faciēte donata hō non p̄t oīa p̄cep

Gratia grati facere posita nō pot. om̃i p̃cepta dei implere. qđ ostēditur. ibid. c. v. §. i.

Gratia dei non operante in iungere non pot homo a peccato pbatur ⁊ ostēditur. ibid. c. v. §. ii.

Gratie preparatiōz hō nō pōt causare p seipsuz.

qđ ostēditur ꝛ ꝑbatur. ibidē. §. iiii.

Statis effectus qñō est iustificatō impū habet

infra sub lra. i. scz iustificatio ipij 7. ibid. c. vi.
pxi totum.

Gratie coopant effectus q̄no est meritū rē. de
sup vide sub lra. m. scz meritū. Et ibidez. capi.

Gratia q̄ est p̄cipiū meriti p̄ncipalius p̄cha

Gratie sacramentales ore non sunt scripte in cūa

gelio, & in actibus apostolorum, ponuntur deus se-
parationes, iiii. p. xi. xv. c. xvi. §. i. f. p. totū

Gratiaz veritate qñō deo reddemus rōem in
nouissimo. iiii. p. ti. riiii. c. ix. §. iiii.

Gratia alicui concessa non est in eius dispensationem retorquendum. Est una de regulis iuris que declaratur. i. pte. ti. xx. ca. unico sub. q. ibi. Quod ob gratia alicui conceditur.

De gratiarum actione

Gracia quomodo

multipliciter accipitur ab archidiacono quo modo inuitatur ad gratiarum actionem. de quibus debemus deo esse grati pro retributione. et quis debet esse magis gratus. an innocens quam penitens. iii. p. titu. v. ca. xij.

Gratiarum actionem operari quomodo nos inuitat multitudo scripturarum. pleitudo cunctarum creaturarum et temporis aptitudo plenae gratiarum. ibid. capitulo primo.

De quibus beneficiis debemus esse deo grati. et que sunt principaliter ista beneficia. et. ibid. §. ij. Gratitudeinis ritus quomodo exigit ut non solum deo sumus grati de suis beneficiis. sed et creaturis rationalibus ut parentibus et variis benefactoribus. ibidem §. iii.

Septem sunt cauenda in beneficiorum recompensatione ne ingrati deo sumus et benefactoribus ibidem §. quarto.

Gratias vel gratiarum actiones. quomodo debemus deo reddere de omnibus creaturis et quomodo elementa ista ad hominem clamant. i. p. titu. iii. capi. vii. §. ii.

Grati debemus esse deo de quatuor beneficiis. i. p. titu. iii. ca. xiii. §. ii. f. vltra medium.

Gratitudo tres habet gradus. et scilicet ingrati tudo tot habet gradus. ii. p. titu. iii. ca. ix. §. i.

Grati quomodo debemus esse deo scilicet propter oblata diuinitia collata sacramentalia. sublata i. fernalia. allata temporalia. et reueruata supernaturalia. ii. pte. ti. iii. capi. ix. §. viii. ix. x. xi. xii. et xiii.

Gratiarum actio quomodo requiritur post sacras comunionem. et. iii. p. titu. xiii. ca. vi. §. ix.

Ingratitudo describitur infra sub littera. i. scilicet in gratitudo. Et. ii. p. titu. iii. ca. ix.

Grati quomodo debemus esse deo de sex beneficiis. ij. p. titu. iii. ca. ix. §. vii. b.

Gratianus in decretis in multis passibus non tenetur. et etiam multa antiqua iura non tenent quarta par. ti. xi. ca. vii. §. i. ij. iii. et iiij.

Gradus septem ponuntur per quos ascenditur ad deum siue ad visionem dei qui tamen vario modo distinguuntur et declaratur. quarta pte. ti. xv. capi. xvii. §. i. c. quasi per totum.

Gradus describuntur in illud psalmum.

Deus agnosce in gradibus eius. iii. p. titu. ix. c. vi.

Gradus duodecim sunt humilitatis secundum Bernardum Benedictum in regla et. iii. p. titu. iii. c. xii. §. u.

Gradus consanguinitatis affinitatis. et cognationis spiritualis describuntur et enumerantur quomodo quoniam impediunt matrimonium et. ii. p. titu. v. c. v. §. i. b. p. totum. Brauitas peccati mortalis quare quanta est et. i. p. titu. ix. capi. i. §. i.

G ante u

Gubernatio quomodo

figitur per crura et quomodo per ipsam unusquisque se et alios regere debet. iii. p. titu. xx. c. iii. ibi. Octaua dicitur gubernationem.

Gula. est unum peccatum de septem capitibus viciis. quomodo diffinitur quare dicitur appetitus inordinatus. quare dicitur peccatum duplex appetitus describitur circa gulam. et. ii. p. titu. vi. capi. i. Gula materia quomodo est esca et potus. et ois esca in se non est mala sed bona. quod probatur ex scriptura. Et quidam error circa istam materiam destruitur et quod sumptio cibi repugnet rectitudini voluntatis contingit tripliciter et. Et elus carni quomodo. et quoniam interdicitur. et. ibidem §. i.

Gula culpa in qua consistit. quomodo cibis debet sui. Et quis gula est vicium capitale. non tamen ipsum mortale et quoniam et quando non et circa quam attrahitur grauitas istius peccati ibidem §. ii.

Gula quomodo puniatur pena corporali. spirituali. et iehennali. probatur variis auctoritatibus et exemplis. et quomodo strates anime per gulas infirmatur ibidem §. iii.

Gula vitium quomodo nos temptat quicquid modis. et quomodo gula importat inordinatam concupiscentiam edendique inordinatio duobus modis per attenditur et quare detestabile vitium est gula ostenditur per auctoritatem. Ambrosij et quicquid mala oriuntur ex vitio gule ibidem §. iiii.

Gula quicquid spiritus describuntur scilicet. quomodo aliqui excedunt in excessu quicquid quantitate. alij cum tanta quantitate alij cum accurata studio sitate alij ex nimia auaritia. et alij sub temporis inopportunitate ibidem §. v. sexto. vii. viii. et ix.

Gula quicquid dantur remedia ibidem §. x.

Gula est vitium capitale habens sub se filias. scilicet ebrietatem. inepiam leticiam. multiloquium. scurrilitatem. et inmunditiam. quare gula dicitur vitium capitale. quare habet quicquid filias et. ii. pte. titulo sexto. ca. iiii.

Gula filiabus ponitur thema ex psalmo quod et de istis declaratur. quomodo iste filie diuersimode inficiunt homines et. ibidem §. primo secundo tercio quarto quinto et sexto.

Gula quomodo et quare dicitur via sumptuosa et. prima parte titulo quinto capitulo tercio §. primo. g.

¶ ij.

De cibo potu et ieiunio habes multa supra de
abstinētia sub littera a. et sub littera i scilicet ieiunium
et sub littera s. scilicet sobrietate. et
Sule species quō est ebrietas quomodo gula di-
uidit in p̄messatōz et ebrietatē et. ii. p. t. vi. c. iij.
Gustu quō dyabolus repr̄at hōiem vario mō
iii. p. t. xii. ca. iij. §. ii. f.
Gustu quō diuersimodē peccant hōies tam spi-
ritualiter q̄ corporaliter. et que mala facit abu-
sio ipsius gustus i. p. t. xii. c. iii. §. i.

H ante a

Habitus sanctita

tis puta religio sine clericatus quō sūt statu
quo quis obligatur ad opera p̄fectiois. et quō
religio noiat statum p̄fectiois ex m̄tentiōe finis
ibi. ii. p. t. iij. ca. vii. b. c.

Habitus nouicioz quō in q̄busdam ordinibus
distictus est ab habitu professionis et. iii. p. t.
xvi. ca. iij. §. i. modicus infra. Et de h̄itu habes
adhuc varia ibid. ca. iij. in alijs locis

Habitū suū quō q̄libz religiosus portare tene-
tur patenter h̄nc aliquādo licet occultare et ut
religiosus hebēs curaz animarū in eccl̄a secu-
lari debet se cōformare habitū illoz cū quibus
est et. iii. p. t. xvi. ca. vi.

Habitus qualē disciplinā habere debet religio-
sus. iii. p. t. xvi. ca. viii. §. iiii.

Habitū depositū si admissus fuerit religiosus
ad lectiones legum et medicine isti doctores ex
cōicati sunt maiori sententia tertia parte tituli.
xxiii. ca. xxvii.

Habitū religionis temere dimittentes v̄l en-
tes ad studia sine licentia superioris excōicati
sunt maiori sententia ibidem. ca. liij.

Habitus. siue vestium modestia. quomodo
sit seruāda quoz iordinano dupliciter fit. et q̄
modo in istis. est ordinatio affectus viciosa
tripliciter Et circa defectum potest esse duplex
inordinatō quarta parte titulo quarto capitu-
lo decimo. §. iij.

Habitum suum dimittentes moniales etiā si
expellātur de monasterijs suis et t̄tur eis licen-
tia manere extra monasteriū tenetur habitū de-
ferre. iii. p. t. xi. ca. vi. in fine ante. a. §.

H ante e

Hebetudo est pri

ma filia gule. quō inficit intellectum hōis. q̄s
dicitur hebes quid importat. in quo differt a
cocitare mētē v̄l p̄cedit et. iij. p. t. vi. c. iij. §. i.
Hedi proprie qui dicuntur hedi in scriptura q̄

intelliguntur p̄ hedos. quō hedi sancti sunt h̄r
ci que vox earundē q̄d intelligit per vocē et. i. p.
ti. i. ca. ii. §. v. infra mediū ad longū

Dermofrodita q̄s dicitur quō est regularis. iij.
pte. ti. xvi. iij. ca. vi. §. v.

Deremitar est triplex genus. scilicet serabite. ana-
charite. et cenobite. et quā vitam vnus q̄sqz duce-
bat et. iii. p. t. xvi. ca. i. §. iij.

Derēte p̄mi q̄ fuerūt in nouo testam̄to et aliaz
religionū p̄i patres qui fuerūt. quē religioēs
successine processerūt qui p̄s eoz. qui plus p̄-
ticipant in actiaz cōtemplatiua vita. et. iij. p.
titu. xxi. cap. x. §. iiii.

Deres quō tenetur ad vota eius cuius est he-
res et. ii. p. t. xi. cap. ii. §. v.

Hereditate p̄uatur heredes et si filij sint in tri-
bus casibus et possunt filij per parētes exhere-
ditari ex certis causis. et nō licet parentibus ex-
cludere filios monachos ab hereditate. iii. p. t.
x. ca. iij. §. iiii. Vide et. iii. p. t. successiōe ad here-
ditatez et. §. v.

Hereditum morietium conditōes in testam̄ti
vide infra sub littera t. scilicet testam̄tiū

Deres quō instituitur et de triplici legitima por-
tione iii. p. t. x. ca. iij. §. i.

Hereditatē successiō q̄diu durat q̄bus modis
ab eadem disceditur. et. ibid. §. iiii.

Hereticus vt q̄s dicatur duo requiruntur q̄-
modo diffinitur hereticus. et. secunda parte ti-
tuli. capitulo quarto.

Hereticos puniēdo quomodo ecclesia v̄titur
iusticia et misericordia ibidem. §. i.

Heretici quomodo puniuntur quadruplici pe-
na. et propter heresim maritez non confiscant
v̄tes v̄ro et nisi p̄cipiant in heresi ibid. §. ij.

Pena describitur quā incurrit receptores fau-
tores et hereticorū et in heresim relapsi. quō
debent puniri. ibid. §. iiii. et. iiii.

Hereticorū q̄sistio quō fieri dēt qui admittūt
ad istam quō in q̄sistores procedere possunt cō-
tra ipsos et eos absoluerē Et ep̄s et q̄sistoz vnus
sine alio p̄t eos citare et capere et. ibid. §. v.

Hereticus q̄ aliq̄s proprie dicat quinqz requi-
runtur que notabiliter declarantur. ibid. capitu-
lo quinto per totum

Heretici quō sunt terciū mali operarij in eccle-
sia dei in q̄bus isti figurā q̄uō deuant v̄ncā
dñi quō dicuntur fieri in q̄bus errāt. et q̄ noiat
isti fuerūt i. pti. v. ca. ii. §. viii. r. f. e

Heretici quō vario mō exacerūt linguas su-
as p̄tra xpi doctrias et f̄itatē fidei. q̄z ponunt
errores circa aīam qui et destruunt et. ii. pte ti-
tuli. ca. v. §. v. per totum